

KÉZFOGÁSOK

LÉOPOLD SÉDAR SENGHOR

FEKETE ASSZONY

*Meztelen asszony, fekete asszony,
színedbe öltözötten, amely az élet, formádba, mely a szépség!
Árnyékodban növekedtem, szememet kezed gyöngédsége óvta.
S íme, a Nyár és a Dél közepette, egy magas és elszenesedett hegynyereg
[csúcán,
felfedezlek téged, ígéret földje,
szépséged szívembe sújt, mint villám a sasmadárba.*

*Meztelen asszony, sötét asszony!
Kemény húsú, érett gyümölcs, vörös bor sötét extázisa, száj, ami dalra gyújtja
[a szájam.*

*Tiszta szemhatár szavannája,
a keleti szél cirógatásának tűzében remegő szavanna.*

*Szoborba faragott tamtam,
a Győztes ujjai alatt megdöndülő, feszülő tamtam,
mezzoszoprán hangod mélye a Szerelem spirituáléja.*

*Meztelen asszony, sötét asszony!
Olaj, mely semmi fűvásra nem fodródik,
atléták tomporán hús olaj, Mali hercegeinek tomporán.
Égi csillagzatok gazellája, bőrödnek éjjelén csillagok gyöngyei égnek,
A lélek játékainak gyönyöre,
bőrödön az izzó arany habzó visszfényei,
Hajad árnyékában, szemed közeli napja alatt
szorongásom csillog.*

*Meztelen asszony, fekete asszony!
Múló szépséged énekelem, alakodat, melyet az Örökkévalóságba rögzitek,
mielőtt a féltékeny Végzet hamuvá nem változtat,
hogy az élet gyökereit táplálja belőle.*

CSUKA Zoltán fordítása

Léopold Senghorral, a ma már világhíres néger költővel, a Szenegáli Köztársaság államelnökével a sztrugai költői estéken többször is találkoztam, már amennyire egy hétköznapi költő a protokoll szabályai között egy államfő-költővel találkozhatott. Először az ohridi Szent Szófia-templom valóban színvonalas költői és zenei estjén, amikor Aco Sopov makedón költő (egyébként szenegáli jugoszláv nagykövet és Senghor legjobb makedón fordítója) méltatta az estén megjelent néger költő (francia nyelven írt) líráját. Ottani élményem egyik legérdekesebb megfigyelése az volt, hogy mozgása, halk szavai és törekény alakja mennyire a mi egykori Szentelekynkre emlékeztetnek, a másik pedig az, hogy arcáról mennyire az a bensőséges szellem sugárzott, amelyet — milyen különös is a fehér-fekete fotók törvényszerűsége — egyik képén sem láthattam viszont. A záróünnepségen, a hídon, karosszéke ott volt közvetlenül előttem és Ina Jung Brod költőnő előtt, de Senghor, miután versét elmondta és az aranykoszorút átvette, mindjárt át is nyújtotta szárnysegédének, s nem ült le a részére fenntartott főhelyre, hanem elvonult. Ez is a protokoll szabálya volt. A költőnépség ezután már az ő távollétében mondotta el a verseit. Költészetének reprezentatív, kétnyelvű, francia—makedón kötetét is a Szent Szófia-templomban rendezett ünnepségen adták át neki és az ünnepség költőresztvevőinek. Ebből a kötetből fordítottam leghíresebb, *A néger asszony* c. versét, s mutatjuk itt be az Üzenet olvasóinak. (Cs. Z.)

